

РЕШЕНИЕ

№ 6463

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **107** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с 177, ал.2 от Закона за туризма (ЗТ).

Образувано е по жалба от „ЙО-НИ ЛАКШЪРИ ЕНД СПА“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н. К., чрез пълномощника адв. Ж. М. срещу Заповед №6282 от 11.12.2024 година, издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите (неправилно в жалбата-директора на дирекция „Контрол на пазара“), с която е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно затваряне на туристически обект“ по чл.3, ал.2, т.5 от ЗТ - туристически обект „ЙОНИ СПА“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството.

Наведените в жалбата основания за оспорване на акта са за липса на компетентност, нарушение на формата, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми - чл.146, т.1, т.2, т.3 и т.4 от АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи за липса на компетентност на

директора на ГД „Контрол на пазара“ – КЗП да налага ПАМ, невръчването на оспорения акт по надлежния ред, реферирането в мотивите на оспорената заповед акт за установяване на административно нарушение (АУАН), издаден без посочване на годно правно основание.

В съдебно заседание пред АССГ албоподателят се представлява от адвокат М., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Ответникът-председателя на КЗП не се представлява и не изразява становище по подадената жалба.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства, и служебно на основание чл.168, ал.1 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с план- програмата на КЗП за месец ноември 2024 г., инспектори на РД- С. при Комисия за защита на потребителите са извършили проверка в обект: „ЙОНИ СПА“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЙО-НИ ЛАКШЪРИ ЕНД СПА“ЕООД. В хода на проверката било установено, че на фасадата на обекта е поставен рекламен надпис „Йони Спа“, в обекта има обособена рецепция с информация за предлаганите услуги и цени за тях. В центъра се предлагали следните услуги: масажи, хамам, парна баня, сауна и релакс зона.

На 12.11.2024 г. е извършен преглед на интернет сайт <http://bg.yoni-spa.net/>, като публикуваната на него информация за предлаганите услуги била: СПА процедури - масажи, хамам, СПА ритуали за двойки и др.

В хода на проверката не бил представен сертификат за „СПА център“. Направена е справка в Националния туристически регистър, раздел „балнеолечение, спа, уелнес и таласотерапевтични центрове, който се поддържа от Министерство на туризма, при която се установило, че в него няма вписан СПА център „ЙОНИ СПА“, което не се оспорва в съдебното производство. За резултатите от извършената проверка е съставен Констативен протокол (КП)№ К2765131/12.11.2024 г.

С Докладна записка с рег. № Ц-06-4945/04.12.2024 г., главен директор на ГД

„Контрол на пазара“ предложил на КЗП, да наложи ПАМ „временно затваряне на туристически обект“.

На заседание на КЗП, проведено на 10.12.2024 г. е взето единодушно решение за налагане на ПАМ, обективизирано в Протокол №44/10.12.2024 г., приложен в преписката и приет по делото (л.22).

С оспорената пред съда заповед, председателят на КЗП е наложил ПАМ „временно затваряне на туристически обект“ по чл.3, ал.2, т.5 от ЗТ-туристически обект „Йони Спа“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя „ЙО-НИ ЛАКШЪРИ ЕНД СПА“ ЕООД, като до приключване на производството дружеството не е представило доказателства за сертифициране на обекта. Наличието на такива доказателства не се и твърди с жалбата до съда

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. 10.01.2025 г. за насрочване на делото и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.177, ал.2, т.1, б. ”г” от ЗТ, съгласно която председателят на КЗП прилага принудителна административна мярка "временно затваряне на туристически обект" по чл. 3, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 при предоставяне на туристически услуги в несертифициран туристически обект.

Във връзка с твърденията в жалбата следва да се посочи, че директорът на Главна дирекция „Контрол на пазара“ – КЗП е съставил и подписал писмо с №С-02-166/16.12.2024 г., с което дружеството е уведомено за наложената ПАМ, а не е издал оспореният акт - Заповед №6282 от 11.12.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 181 от ЗТ актовете за прилагане на принудителните административни мерки се издават по реда на АПК, т. е. издаденият административен акт трябва да съответства на изискванията за форма и реквизити по чл. 59 от АПК. В случая изискванията на чл. 59 от АПК са изпълнени, като оспорваната заповед за налагане на ПАМ съдържа всички реквизити, разписани в чл. 59, ал. 2 от АПК, в т. ч.

посочване на фактическите и правните основания за нейното издаване и подробно описание на нарушението, което дава основание за налагане на принудителна административна мярка по чл. 177, ал. 2, т. 1, б. "г" от ЗТ.

Неоснователно е възражението, че оспореният акт е основан на АУАН, издаден без посочване на годно правно основание. Фактическите основания за издаването на обжалваната заповед се съдържат в асоциирания към нея КП № К-2765131 от 12.11.2024 г., съставен след извършената на място в туристическия обект проверка от служители на КЗП-РД С., с което е изпълнено изискването за мотивираност на административния-акт-чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Обективизираните констатации в официалния свидетелстващ документ-КП, съдът приема за установени по безспорен начин, а и те не се оспорват от жалбоподателя. Освен това се подкрепят и от извършената на интернет сайта на дружеството <http://bg.yoni-spa.net/> справка.

В административното производство по издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, свързани с установяването на релевантните по случая факти. Обстоятелството, че в мотивната част на заповедта, освен към КП, се съдържа и препращане към АУАН е без всякакво значение. Дали АУАН е съставен законосъобразно или не, е въпрос, който е неотносим към оспорената заповед. Законосъобразността на АУАН може да бъде проверена само при издаване въз основа на него на наказателно постановление, което подлежи на оспорване по реда на Закона за административните нарушения и наказания пред съответния РС (а не по реда на чл.145 и сл. от АПК).

Неоснователно е и възражението, свързано нередовното връчване на процесната заповед. Съгласно нормата на чл. 61 от АПК административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава по реда на чл. 18а в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството. Действително по делото се установява, че е допуснато нарушение на чл. 18а от АПК при връчване на съобщението по чл. 61 от АПК за издадения индивидуален административен акт, но то не рефлектира върху законосъобразността му, а само върху началото на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК за неговото оспорване. Съобразно установената съдебна практика при ненадлежно уведомяване за издадения акт, началото на преклузивния срок за

оспорване не е било поставено преди подаването на жалбата до съда.

Отделно от това в хода на съдебното производство пред АССГ като инстанция и по фактите, и по правото, засегнатият адресат е разполагал с възможността да релевира всички свои възражения, свързани със законосъобразността на оспорения от него акт.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът излага следното:

Съгласно чл. 177, ал. 2, т. 1, б. „г“ от ЗТ председателят на КЗП прилага принудителна административна мярка „временно затваряне на туристически обект“ по чл. 3, ал. 2, т. 1-3 и 5 при предоставяне на туристически услуги в несертифициран туристически обект. В конкретния случай проверяваният обект представлява туристически обект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 5 от ЗТ. Съгласно посочената разпоредба, самостоятелните и прилежащите към места за настаняване балнеолечебни (медикъл СПА) центрове, СПА центрове, уелнес центрове и таласотерапевтични центрове са туристически обекти и като такива подлежат на сертифициране по глава IX от ЗТ. Правото да предоставят услуги, обединени под наименованията „балнеолечебни“ или „СПА/уелнес услуги“, посочени в рекламни брошури, листовки или на интернет страници, имат само лицата, извършващи дейност в сградите или помещенията, получили сертификат за „балнеолечебен (медикъл СПА) център“, „СПА център“, „уелнес център“ или „таласотерапевтичен център“.

Сертифицирането на центрoвете по чл. 138, ал. 1 от ЗТ се извършва с цел удостоверяване пригодността на центъра за предлагане на балнеолечебни (медикъл СПА), СПА, уелнес и таласотерапевтични услуги, повишаване качеството на предлаганите услуги и гарантиране на правата и повишаване сигурността на потребителите на тези услуги.

По смисъла на закона и съобразно установената по делото фактическа обстановка, жалбоподателят е извършвал дейност по предоставяне на услуги, които могат да бъдат отнесени към спа услугите. Установено е, че в стопанисвания от него обект са предлагани следните услуги: СПА процедури - масажи, СПА ритуали за двойки, ритуал „В. хамам“, ритуал „М.“, ритуал „Детокс хамам“, парна баня, сауна, релакс зона и др.

Спа услуги са услуги, изискващи използването на вода (минерална, изворна, както и друга разрешена от закона), както и лечебна кал и/или морска вода, и/или други

естествени природни фактори за класически и нетрадиционни методи на въздействие, целящи възстановяване на психо-емоционалното и физическото здраве, както и насочени към красотата на човешкото тяло. Предоставянето на спа услуги е туристическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 4 на Закона за туризма, свързана с предоставянето допълнителни туристически услуги.

В оспореният акт е посочено, че дружеството е извършвало туристическа дейност в обект- СПА център. Независимо как е наименуван даден обект и как е представян на клиентите, неговата дейност, съответно видът на обекта се определят от предлаганите в него услуги. Този извод се налага вкл. от чл. 3, ал. 1 Наредба № 04-14 от 9 октомври 2019 г. за условията и реда за сертифициране на „балнеолечебен (медицъл СПА) център“, „СПА център“, „уелнес център“ и „таласотерапевтичен център“.

Дефиницията за „СПА център“, дадена в § 1, т. 45 от ДР на ЗТ го определя като самостоятелен или изграден към място за настаняване център, намиращ се в градска или курортна среда, в който се прилагат разнообразни процедури, програми и ритуали, включващи използването на вода - минерална, изворна и друга разрешена от закона, и/или лечебна кал и/или морска вода и/или други естествени природни фактори, чрез прилагане на класически и нетрадиционни методи на въздействие, целящи антистрес, релакс и психо-физическо възстановяване, както и насочени към красотата на човешкото тяло.

Съвкупността от осъществяваните от дружеството-жалбоподател в стопанисвания от него обект дейности и услуги-масажи, СПА ритуали за двойки, ритуал „В. хамам“, ритуал „М.“, ритуал „Детокс хамам“, парна баня, сауна, релакс зона и др.- по съществото си е типична за „СПА център“ по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 45 ЗТ. След като в стопанисвания от дружеството обект са се предлагали процедури, които включват използването на вода, то същите могат да бъдат определени като спа услуги, а обектът, където се предоставят- като спа център.

Към момента на извършване на проверката от длъжностните лица от КЗП – 12.11.2024 г., а и жалбоподателят не твърди друго, в обекта няма изграден „Спа център“ съответен на законовата дефиниция. Възприемането на тезата, че всеки правен субект може да представя в обществото публично и пред евентуалните потребители предлагането на съответна туристическа услуга, която обозначава като „СПА център“

обезсмисля съществуващия лицензионен режим. В случая ясно в мотивите на оспорения акт административният орган е посочил, че търговецът представя дейността си, включвайки в наименованието си абривиатурата „СПА“, при положение, че от една страна стопанисваният от него обект не покрива по същество изцяло изискванията за спа център- в СПА зоната няма минимално изискуемият: вътрешен и/или външен басейн (§1, т.45 от ДР на ЗТ), а от друга страна-туристическият обект не е сертифициран.

По тези съображения съдът намира, че установените в административното производство факти субсумират фактическия състав по чл.177, ал.2, т.1, б.”г” от ЗТ от ЗТ, пораждащ правомощието на компетентния административен орган-председателя на КЗП да приложи ПАМ-„временно затваряне на туристически обект” по чл.3, ал.2, т.5 от ЗТ, стопанисван от жалбоподателя. Постановената ПАМ е с преустановителен и временен характер - цели преустановяване извършването на нарушението-предоставянето на туристическа услуга в несертифициран туристически обект и важи до сертифицирането на обекта.

С оглед на гореизложеното и поради липсата на други, служебно установени основания за незаконосъобразност на оспорения акт по чл.146, вр.чл.168, ал.1 от АПК, неоснователната жалба следва да бъде отхвърлена.

Независимо от изхода на спора, с решението разноски не се възлагат (чл.172а, т.7 АПК). Правото на разноски е възникнало за ответника (чл.143, ал.3 и ал.4 АПК), но нито е упражнено- от съда не е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК) в преклузивния за това срок-приключване на устните състезания по делото, нито е осъществена защита от процесуален представител-юрисконсулт.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЙО-НИ ЛАКШЪРИ ЕНД СПА“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед №6282 от 11.12.2024 година, издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: